

17. Jan. 1957

FAKTA

Dato:

17. Jan. 1957

Sidetæl:

Dagbog 1957 | s. 8-9

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

8-1-57.

I dag har jeg været helt
godt i gang med arbejdet. Det
kan være at man for nu er
nok at lave nogle - produkter
selv om det som skulle være helt
- her i vjæret. Min begrundelse, ligesom
i mest til fælde som måske jeg det
i intuitive at jeg har vist her
se hvor jeg er henne naar der
ske noget med Høvelen - naar
jeg møder en - for mange
filosofiske kunne mig - hvad
- ting skal der til.

17-1-57.

I disse dage har jeg så meget
og meget med udkast til indbydelser
og det man mig meget. Det er
for for det første helt frit og
i høj tidelag, men hvor er det
deltid at arbejde med denne
begrensning i sand - hvid - og chyt
kraftig vinding. Det er inspirerende
at arbejde og omgivelser med
Bogstavene, hvilket rummer nok
etableret og formere. Måske
der er her min viden ligesom
disse fri og altydelig figurative
former - ja jeg har flere gange
vært opmærksom på inspirationen
lige som de fik en blødder og dybde
i al deres liv symboliske karakter.
To her efter dette at jeg skal

Skulle det pignorative element
helt ind til det oprindelige for
saa det blive et tema og saa
kan jo, an jo saa man gaa,
for barnet over dette tema. Det
kan være byghol, bygholdelev,
byghol og bygholdelev, vindinger
v.s.v. der kan være temet det
kan være alt.

Sæt bog om Hill, dets viden
trods det at man er meget
romantisk.

Sæt artikel om konstens Call-
-graf - der er noget der
kunstens brojers poesie - haft,
nyere

Jensen

18-7-57

Jeg har haft det svært i
dengang til at den første oplysning
om manerne har været modbyldig.
Ikke noget af den pignorative
-kol som man hader (eller mere alt
kunst) fra barnet og den hellige
ungdom. Det er som at se ind
i et uendeligt farvelst form
rum, en bog fra bygholdelev
som det, en som det man føler sig
ufølgelig at følge. Man er oppe, men
i alle oppe, for det er dog en klang
et haubt en forældre, men komplet
aldeles farvelst x man, i hør en
f. hør, i oppe og vindinger. Det hør
der være sig i den ne farvelst bog,
den ne stadig mandlige kvadene, or
konstens, der hør det og hør det
plukke rundt i sit hør det af farve
- ligs bog, en længsel efter sol